



Издава се от Антропософското общество в България

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред; предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят д-р Рудолф Щайнер (1861-1925) предоставя на всяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

РАЖДАНЕТО НА СВЕТЛИНАТА

*О, Христос,
за нас остава
да продължим това,
което Ти започна:
да изтръгнем земната звезда
от тъмнината,
да я трансформираме
живот след живот
в Светлина,
в Христова-Любов-Светлина.*

Герхард Райш (1899-1975)

Хората, които са били запознати с Мистериите виждали дълбока хармония между човешката съдба и пътя на слънцето в небето. Според тях, с приближаването на есента слънцето прави дните по-къси и всичко се оттегля вътре в земята. По време на Коледа се стига до повратната точка. Светлината се увеличава, дните стават по-дълги и природата отново се събужда. Така че раждането на светлината по Коледа се празнува от времето, когато светлината става символ на откровението на света и човека. Всички хора на Изток от след-Атлантската епоха са виждали в светлината одеждата на мъдрия световен ред, на мировата мъдрост.

Взирайки се в космическото пространство днес, ние виждаме светлината да струи постоянно и хармонично от звездите. Всъщност обаче, Духовете на Мъдростта ни разкриват себе си чрез светлината, която в древните религии се възприема като одеждата на космическата мъдрост... Външната светлина, светлината, която се ражда във вселената, днес трябва да се роди и в човешкото сърце.

Християнството представлява външния мистичен факт на раждането на светлината. Христос донесе на земята това, което е съществувало от самото начало, но е било скрито от човечеството през вековете. Сега обаче се достига нова кулминационна точка. Както светлината се ражда отново по време на зимното слънцестоене, така през четвъртата след-Атлантска епоха се ражда Христос, Спасителят на човечеството... Сега вече човек може да роди светлината в своята собствена душа. Той може да направи това, защото принципът на светлината се е въплътил за пръв път в едно човешко същество. По този начин празникът на зимното слънцестоене по необходимост се обединява с Христовия празник. Целият смисъл на предшествашите еволюционни епохи се определя от установяването на Рождество Христово по времето на зимното слънцестоене. Затова е трябвало да се случи събитието от Палестина – един както мистичен, така и исторически факт.

Този исторически факт и велика мистерия пред нас остават почти неразбрани. Събитието в Палестина е станало точно според описанието в Евангелието от св. Йоан и то е също мистичен факт. Грешка е, ако за това събитие се мисли по друг начин. Трябва да се разбере, че от този момент нататък за Бог може да се мисли като за личност, защото Христос става Човек и доказва, че божественото може да се реализира в човека. Той е Първият на земята, в когото живя Божес-

твеното и оттук нататък това може да стане постоянен, неразрушим идеал за човека... Преди този факт на земята е имало само Пътят и Истината. Сега имаме Пътят и Истината и Животът.

Раждането на светлината ще се последва от живота в светлината. Затова християните не трябва да виждат в Рождество Христово нещо преходно. Рождественското послание не гласи "Христос се е родил", или "Христос се роди". То гласи "Днес се ражда Христос". На "днес" винаги се набляга. Това е много важно. Ударението върху "днес" трябва да се разбира в смисъла, в който говори Христос "Аз съм с вас винаги до края на света". Това събитие се изправя пред нас всяка година и ни разкрива връзката между човека и небесата. То ни показва, че станалото в небесата трябва да стане и с човека. Както пътят на слънцето не може да се промени без това да причини хаос, така и човекът трябва да върви по своя път. Той трябва да достигне до тази вътрешна хармония и ритъм, които са олицетворени в Христос, въплътил се в Исус.

Това е връзката между човека и небесата. Не само слънцето ще върви по неизменния си път в небесата, събирайки нови сили по време на зимното слънцестоене. Тази връзка дава възможността да се роди светлина в човека от най-големите дълбини на душата му, което ще бъде едно възкресение. Слънчево геройство на петата след-Атлантска епоха. Затова на Коледа се казва "Мир на хората по земята, които имат добра воля". Вътрешният мир ще доведе еволюцията на човечеството до един ритмичен ход по пътя, точно както слънцето е придобило устойчив ритъм в своя път. В пътя на слънцето ние виждаме образ на вечния кръговрат на космоса. То е преодоляло своя хаос и е достигнало мир. В този смисъл Рождество Христово е празник на мира, излъчващ настроение на мир и хармония. Когато това се постигне, Рождество ще се празнува правилно. В звъна на Рождественските камбани ние чуваме звуците не само на църквата, но и стремежа на цялото човечество, което работи и е работило за бъдещото си развитие от времето, когато земята със своята духовност е възникнала от великия студ.

Това, за което са мечтали предходните раси като свое бъдеще се ражда през четвъртата след-Атлантска епоха. Това, към което трябва да се стремят трите бъдещи епохи отеква от Рождественския камбанен звън, защото ако правилно разбираме смисъла на този празник, то от него ни говорят хармониите на небесата. Всеки годишен празник се основава върху вековна мъдрост. Тези празници не са установени произволно, а според най-дълбоката мъдрост за света. Хората, които наистина ги разбират и ги празнуват с пълно съзнание намират в тях символ на древна мъдрост, на събития, които са станали от самото начало и които ще продължат в бъдещето. По този начин празниците загубват конвенционалното си значение и придобиват нов смисъл... Ако започнем да четем по този начин древните истини на небето, ние четваме големите космически празници с нашето сърце, сетива и съзнание. Само тогава те стават истински, от Духа и имат значение за цялото човечество.

*Рудолф Щайнер, лекция от
19 декември 1904 год., Берлин*

Епифании - Михаеловата група - с. Осеново 2004 - едно начинание

Отзовавам се на поканата да разкажа за работата на "Михаеловата група" - инициатива, която възникна върху мотото "Мисията на арх. Михаил и как разбирам своето служене на него".

Хората, които се явиха на обявеното място с. Осеново в обявения час на 3 юли 2004, не бяха специално организирани, нито заниманията имаха предварителна стриктна програма. Общуването в името на арх. Михаил предстоеше да се развива с общи усилия. Всеки елемент от това общуване беше важен.

Учредителната сбирка и поставянето на целите получи следния духовен об-раз:

*Кръгла маса.
И дванадесет
съзвездия край нея.*

*Три пъти се произнесе
името на Михаил.*

*Да се отррицят небесата
и в Божията благодат
да се родим един за друг
с любов.*

*Отхранихме ли нужното -
тези, тези, тези -
и тези -
добродетели?*

Започнахме занимания върху лекция от 22.12.1922, Събр. Съч. 219. Успоредно с това предстояха разглеждания от сборника с лекции за Арх. Михаил на английски език, както и моменти от "Езотеричното християнство" - Събр. Съч. 130.

Какви цели си поставихме?

Да разкрием колкото е възможно повече страни от индивидуалността на арх. Михаил и неговата дейтелност като:

Дух - лице на Христос

Дух на Времето

Дух на Личността

Дух-Победител в битката срещу Змея.

И какво означава да му служим?

Да вдигнем ръце и да поемем спуснатите му към нас ръце. За да изразим нашите усещания в тази връзка, си поставихме задача да нарисуваме този об-раз.

Да развиваме активно мислене, да

свържем пространственото мислене с времето, със свръхсетивния елемент - като задача си поставихме да дадем най-малко по един пример за активно мислене от ежедневието и живота покрай нас.

Не беше никак лесно волево да спрем потока на съзнанието, за да отделим, да преценим - след съзерцание... Навикът ни дърпаше да си измисляме поредица от постулати, да си налагаме правила и указания - така изглеждахме хем умни, хем загрижени. А живото ту закачливо, ту присмехулно ни убягваше...

А как работихме по добродетелите?

Да си слуга на Михаил е да се поддържаш непрекъснато на взривоопасно ниво на Прага.

А там не е достатъчно да изтърпяваш - във всеки жест и поза на тялото, гърчейки се, да се отразават движението на душата. Нужно е още да понесеш и мислено да останеш прав, защото изправеното човешко положение е външният израз на достойнството.

Истинското достойнство, постижимо единствено от пречистено астрално тяло. А ако можеш и да го изговориш! - изправеното човешко положение! - не е ли това едно колкото скромно, толкова и велико, изпълващо и изпълнимо земно човешко щастие!

Тук трябваше да проличи пространственото отношение - братята Хрестови. Как да бъдем един до друг и да приютим времето в нас и между нас? Правилно изричане, изслушване, отреагиране - всички нюанси на душата... В напрегнатото средоточие на целенасоченото занимание и в по-фриволното общуване след това и вън от това... Звездопадни нощи, песенни утрини, опити с движения... Колко да смесиш и колко да отделиш?...

Предстоеше последна, заключителна сбирка от Михаеловия цикъл, в навечерието на празника.

Имахме задание да изберем от изучените текстове по три сентенции, подходящи за медитация. Втората задача бе да изработим молитва към арх. Михаил - лична, групова, общочовешка. Ако вло-

жехме в подбора на думите и ритъм, щеше да се улесни и евентуална хорова декламация. А ако личното изпълнение се придружеше с движения - каква експресия!

Междувременно пристигна Мехтелд. Срещнахме се в едно прилично празно заведение на по кой кафе, кой айран, край съединени маси. Поговорихме за евритмия (по-скоро като двигателна тенденция, старание), формиране на говора (по-скоро реч и речовитост), за желанието да опознаем йерархиите над нас като си напомнихме да не забравяме и тия, които са под нас... Някакси обикновено, нищо грандиозно...

Тръгнахме да се разотиваме, но си поставихме допълнителна задача за заключителната сбирка - освен медитациите, молитвите, хронологията за дейтелността на Михаил... Каква бе тя? Какво изпълнихме? Ще разкажем в следващия брой.

А сега нека споделим как открихме *Коледния* цикъл от сбирките в **КРАЯ НА ОКТОМВРИ**

*Духът на Земята
се връща...*

*Изпитвам тъга
като в стара,
запусната къща.*

*Пробвай си силите,
сгрей внимателно
туй, що унило е,
есенно,
дъждовито-прогноло
и ферментирало...*

*Приласкай си тъгата,
припъхни я
в затоплена назва,
както почвата гали -
стаено в отмала -
заспалото семеице*

*и ще видиш
как малко дете оживява
уви, притъмнялата къща.*

*Духът на Земята
се връща.*

Дарина Шентова, Варна

ДОБРОДЕТЕЛИТЕ (продължение)

Януари (от 21 декември до 21 януари)

Няма начало без *смелост*. Няма смелост без истина.

Източникът на истинската смелост е изживяване, което обединява минало и бъдеще, защото истината не се ограничава от времето. От живота между смърт и ново раждане ние донасяме със себе си в живота, който ни предстои импулса да смекчим последствията от действията си в предишен земен живот. Тази мисъл, обърната към миналото, образува връзка с мисълта за бъдещето. Плодът от един минал живот се съединява със зародиша на човека, узрява в живота между смърт и ново раждане и ще се появи в един нов живот, трансформиран в нови склонности и способности. Във взаимното проникване на тези две мисли настоящето

става моментът на смелост. Такава смелост, която се практикува отначало вътрешно, а след това се осъзнава в изживяването на съдбата води до разбиране за безсмъртието. То е това уверено знание, че в един минал живот е развита силата, която поставя човек пред възможностите на съдбините в един по-късен живот. Точно тази смелост спасява слабостта на смъртното тяло. В срещите с хората, с които човек е свързан по съдба, тази смелост пробужда съзнанието за безсмъртие.

Тя става *сила за освобождение*.

Медитация за постигане силата на тази освобождаваща смелост е потапянето в съдбата като следствие от събития, които самите ние сме предизвикали в живота си.

Антропософско общество в България

ул. "Цар Симеон" 55, 1000 София; тел./факс 02-980 8464
Председател: П.К. 255, 6000 Стара Загора, тел. 042-690 111

Стара Загора:

група "Антропос-София"
Дора Петрова, тел. 042-643500
П.К. 280, 6000 Ст. Загора
всяка 1-ва и 3-та сряда от месеца
Медитацията на основополагащия
камък и темата на годината

Стара Загора:

Група "Рудолф Щайнер"
Веселина Велкова, тел. 623368
през сряда, темата на годината,
книгата "Как се постигат
познания за висшите светове"

София:

Група "Михаел"
Лалка Фингарова, тел.02-689949
1000 София, ул. "Цар Симеон" 55
всяка събота от 16.00 часа
Философия на свободата и
темата на годината

София:

Дружество "Изис-София"
Юлия Стоянова, тел. 02-983 4815
ул. "Раковски" 40, 1202 София
книгата на Щайнер "Да останем
свързани", антропософска
фармакология, хранене и здраве

София

Дружество "Р. Щайнер"
Петко Бояджиев, тел. 9588413
ж.к. Гоце Делчев, бл.110, вх.А,
ап.9, 1404 София
група "Срещи с Р. Щайнер"
всеки вторник от 18.00 часа

София:

Младежка група
Кирил Стоянов, 0886-432 518
всяка седмица
ул. Дунав 40
Евангелието на Марко

Школата за Духовна наука

Стара Загора (11.00 часа)

23 януари - 12 урок
20 февруари - 13 урок
27 март - 14 урок
24 април - 15 урок
29 май - 16 урок
26 юни - 17 урок

София (18.00 часа)

07 февруари
07 март
04 април
02 май
06 юни

НОВИНИ

На 19 декември 2004 г. се проведе първото след годишното събрание заседание на Управителният съвет на Антропософското общество в България при следния дневен ред: 1. Прецизиране дейността на членовете на УС. 2. Обща антропософска дейност и инициативи. 3. Финансово състояние на АО. 4. Печатна и информационна дейност и връзка с групите. 5. Други належащи дейности.

По първа точка от дневния ред функциите на членовете се определиха както следва: Председател - Георги Акаба-лиев, зам. председател - Светла Бисерова, връзка с Гьотеанума - Трайчо Франгов, секретар - Лалка Фингарова,

касиер - Татяна Станева, издателска дейност - Диана Ботушарова.

По втора точка бе решено в края на септември да се проведе национална антропософска конференция на тема "Вътрешното развитие като изискване на Духа на времето".

По трета точка се установи, че по неизвестни причини голяма част от нашите членове не плащат членския си внос и това постепенно се превръща в сериозен проблем.

По четвърта точка бе решено да се активизира дейността по представяне на Обществото в Интернет.

кратко резюме за вас от
Георги Акаба-лиев

Коледна приказка

Отново празник събра душите ни в обща радост и вълнение – старозагорската антропософска Коледа и тази година премина, като ни потопи в приказния библейски свят. За втори път нашата сцена приюти актьорите, които представиха приказката "Тримата царе", която разказва за поклонението на тримата мъдrecи пред детето Исус във Витлеем. Тази коледна постановка се е играла най-напред в немските села и има своето начало в библията. Едно от действащите лица – арх. Гавраил съобщава:

*Това, което ще видите вие сега
идва в действителност не от нас
и не безбожници са го писали
а всичко е както в Светото писание.*

Приятелите, взели участие в пиесата сами преведоха от руски текста на ролите си и ги римуваха, за да почувстват душите още по-добре силата на библейските факти. Те сами ушиха, съчетаха цветовете на дрехите си и се гримираха според указанията дадени от Р.Щайнер за тази пиеса. Тази година в представлението се включи и Диана Демирева, която изпълни евристично ролята на съвестта на цар Ирод. Щастливи сме, че актьорският ни състав се обогати с нови, млади и ентузиазирани приятели, които с много талант и вдъхновено се включиха в постановката. Мла-

дежката група беше пресъздава от естествени материали сцената на раждането на детето Исус и този декор подсилваше приказната атмосфера в залата. След пиесата празникът продължи с коледни песни под акомпанимента на пиано. Нашите зрители и приятели ни убедиха, че художествените ни изпълнения стават все по-професионални и че можем да потърсим и други сценични изяви – напр. да зарадваме детски градини или домове за сираци. Но това са планове, с които гледаме вече към следващата ни Коледа. А дотогава ще ни топлят стиховете от пиесата:

*Ликувайте и се веселете-
Христос-Месия*

*Заради нашето спасение
Син стана на Мария.*

*....За да изтекат в света реки
от горчивите сълзи.*

Златозара Дечева,
Стара Загора

Редактор: Диана Ботушарова, тел. 052/639 718

Очакваме интересни материали, мнения, препоръки.
На адрес: ул. "Сан Стефано" 28, 9000 Варна
e-mail: diana_ros@lycos.com
Всяко дарение е добре дошло.

НЯМА ГОТОВИ ОТГОВОРИ

В края на март в Сакраменто нашият приятел Йордан Димитров завърши своето обучение по Геотеанизъм. Надяваме се, че след една година, вече дипломиран, той ще проведе обещания семинар в Стара Загора. Целта на семинара е да развие удивлението от реалността като основа за откриване на истината. Според него в зародиша на всяко познание трябва да стои удивлението. Другите необходими предпоставки са себеотдаване на течението на процесите в света и изграждане на познавателно благоговение и преклонение пред света. Геотеанизъмът развива активното изследване на феномените като проявление на духовните същности, което изключва пасивното наблюдение. Активният изследовател изгражда пълната с мъдрост хармония със законите на света, като последователно преодолява препятствията идващи от едностранчивостта, навиците, делничното мислене. В процеса на обучение свободното от сетивата мислене, описано във „Философия на свободата“, постепенно измества предубеденото ежедневие мислене. Обучението в института по Геотеанизъм в Сакраменто включва евритмия, музика, говор, скулптура, рисуване, работа с биография, астрология, проективна геометрия, теория на цветовете, ботаника, зоология, метеорология, анатомия и алхимия. Всеки учебен ден започва с урок по вътрешна духовна работа, който продължава 75 минути и включва ме-

дитативна работа с алхимически и други символи. Всички следващи часове са със същата продължителност върху различни проблеми на изкуството или четирите елемента. Дипломната работа в края на обучението е самостоятелно изработване на рисунка с алхимически символи и знаци, въздействаща в процесите на душевна трансформация, включително и с кармическите отношения със състудентите. А самата защита на тази дипломна работа е ограничена в рамките на един час. Крайната цел на седеммесечното обучение е да не се търсят готови отговори, а да се долавят подсказките от духовния свят имагинативни, инспиративни или интуитивни отговори, адресирани към съответното съзнание: земно, водно, огнено или въздушно. Основни принципи на Геотеанизма са да не се дават готови отговори и да не се подсказват отговори на незададени въпроси, особено ако питащият не узрял за тях, защото това отслабва волята му. В процеса на своето обучение в Сакраменто Йордан е избрал един ясен пример за познанието, което се опитва да придобие. Той казва, че когато Мойсей пита: „Господи, защо създаваш човека, а после го разрушаваш?“ получава на свой ред въпроса: „Мойсей, защо разрушаваш пшеницата, когато узрее?“ Няма готови отговори...

Веселина Велкова
Ст. Загора

ОТНОВО ФАУСТ НА СЦЕНАТА НА ГЪОТЕАНУМА

Защо Фауст се представя всеки 4-5 години на сцената на Гьотеанума? За това има определено дълбоки причини.

Гьотевият Фауст представя драмата на човечеството днес въпреки че историческата обстановка ни отвежда отчасти по времето на прехода от късното Средновековие към нашата епоха. Главният герой се бори с важни въпроси, които стоят пред нас всеки ден, ако сме достатъчно будни, за да ги осъзнаем, като например: живее ли духът във и чрез природата, или природата е мъртва; можем ли да получим достъп до силите, които живеят скрити за човешките очи или трябва да се пазим от такива начинания, тъй като можем да станем жертва на магия; Бог абсолютен ли е и затова недостижим за простосмъртните, или човешките стремежи също влизат в световния план; как можем да начертаем пътя си между полярностите на изкушението и своеволната твърдост; остава ли любовта между хората в действие след смъртта? Фауст е мистериозна драма, която включва мистериозни традиции – божествения свят, земята и човешкото същество (съдбата на човечеството), както и големите въпроси: Къде е светът на творческите сили и как може човек да го достигне? Какво крепи света и го прави устойчив? Как да намери човек мястото си в света?

С прекъсвания, Гьоте работи върху тази драма почти през целия си живот, като вмъква все нови епизоди и действия. Както коментира Карл Юлиус Шрьоер във въведението към драмата, проблемът на Фауст е *проблем на епохата*. В смисъла на Духовната наука може да се каже, че тъй като човечеството навлиза в епохата на духовната (съзнателната) душа силите, които са в зародиш в човешките същества могат да се развият единствено ако хората се изправят лице в лице със злото. Злото не е обаче антитеза или отрицание на доброто, нито е „обратното“ на злото. Доброто може да се доведе до реализация само ако ние успеем да създадем свободно действащо средно пространство между два възможни начина да се отклоним встрани. В лекция от 27 август 1920г. Рудолф Щайнер казва, че в действителност човешкото същество трябва

да се стреми да търси равновесието между принципа, който иска да излезе извън истинската му човечност и принципът, който го свлича на земята – между луциферичното и ариманичното. Физиологически и физически, луциферичното е силата в нас, която води до висока температура, плеврит, състояния на топлина, които разтварят човек, карат го да се разпилее в света, а ариманичното кара човек да се втвърди и калцира. Психологически човек трябва да търси равновесието между възторжения мистицизъм, теорията и всичко, което се стреми към нещо без основна субстанция и нещата, които увеличават хората в педантизъм, еснафщина, материализъм и интелектуализъм. В духовен аспект човешките същества трябва да поддържат равновесие между нещо, което винаги ги приспива, винаги ги кара да се отдадат, тъй да се каже на вселената – луциферичния принцип и нещо, което винаги ги събужда, носи изблици от тази сила, която не му дава да заспи – ариманичния принцип. Ние не можем да разберем същността на човешката природа, ако не можем я видим по средата между луциферичното и ариманичното.

По своето време Гьоте е могъл да се обоснове само на наличната традиция и е представил фигурите на Луцифер и Ариман в хибридна фигура на Мефистофел. Затова когато на сцената Мефистофел показва луциферични черти, той е облечен в червени дрехи, а като Ариман е облечен в черно. Няма човешка добродетел, която да не може да се превърне в зло в едната или другата посока. Човешките същества трябва активно да поддържат средното положение между скъперничество и прахосничество, страх и безразсъдна смелост, студен интелект и фалшив ентузиазъм. Затова те трябва винаги да се стремят и както самият Гьоте казва, това е ключът за разбирането на Фауст, когато можем да чуем думите, идващи от света на духа:

„Този, който продължава да се стреми и живее в стремеж може да се надява да спечели опрощение.“

По материали от Фаустовия фестивал
8-13 август 2004г., Дорнах